

Waarme deken

n Kerstverhaal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers

De leste joaren van mien aarbaidslieven waarkte ik bie energiebedrief Essent. Dat bedrief is onstoan oet verschaaiden fusies van elektriciteits- en gasbedrieven, zoas ien onze contrainen EGD en GEB. Verder de IJsselmij en Cogas oet Overijssel en ien t zuden de PNEM (Provinciale Noord Brabantse Elektriciteits Maatschappij) en de PLEM (Limburg) mit heur locale gasbedrieven.

Dij olle overhaidbedrieven waren destieds nait iensteld op de nije ontwikkelns dij der aankwamen op energiegebied. Ze waren te star en nait klantvrundelk, t mos apmoal aans. Energiebedrieven bennen nou zulfstandeg en ien hoofdzaak verkoopkantoren van gas en stroom, dij nkander op leven en dood beconcurreren. Of t apmoal beder is? Allain aal dat gedonder over foute nota's, stroomstorings, n gaslek...

Ien t begun, vlak noa aal dij fusies, zat ales bie t nijbakken Essent nog as lös zaand aan nkander en men dee der van ales aan om der n ainheid van te moaken. Mor t het nog laank duurd veurdat aal dij bloudgroepen oetsturven waren. Doar mout aigelk n generoatsie overhin goan. Veul oudere waarknemers konden der daarom eerder oet, ik ook.

Ik heb dat van dij bloudgroepen ien mien leste joaren nog goud mitmoakt. De sfeer op kantoren ien Broabant en Limburg was hail aans as hier bie ons ien t noorden. Ien Stad, bie EGD - en loader EDON, bennen ze veul eerder begunnd mit t herstructurieren van t energiebedrief.

Noord- en Oost-Nederland lagen dou al ver op heur veur wat betreft snelheid van waarken, n veul plattere organizoatsie en n veul lözzere omgang onderling. Ik verwachtte juist van dij gemoedelke carnavalsvierders n ontspannen aarbaidsklimaat. Mor t ging der op t hoofdkantoor van Essent ien Den Bosch veul formeler en ambteleker aan tou as bie ons ien t noorden.

Het was ien 2003 en t laip tegen kerstdoagen. "Het blijft iets ongrijpbaars, het Essentgevoel. Als er dan een moment is waarop je dat gezamenlijke gevoel kunt benaderen, moet je dat niet nalaten." Dat von de Road van Bestuur en daarom kregen ale Essentmitwaarkers vanof dat joar apmoal t zulfde kerstpakkjet.

t Was destieds op ons kantoor ien Zwolle de gewoonte dat we op de dag veur kerst om vaaiet uur nog even bie nkander kwamen ien t restaurant om nkander goie doagen tou te wensen. En bie dij gelegenhaid kregen wie den ook apmoal ons kerstpakkjet oetlangd. Directeur zol dij mirreg ook even n proatje holden.

Twij van mien collegoa's en ik bennen as eersten ien t nog lege zoaltje. Wie goan der volgend joar oet en loaten ons nou de pis nait meer laauw moaken. Aander lu kommen der op t leste mement pas aankakken of kommen haildaal nait, aingoal drok. Directeur is der ook al en ik schenk ons alvast n kop kovvie ien en moak n proatje mit hom: "En Eljé, denk je de feestdagen goed door te komen?"

Dij directeur hait L.J. Roels, mor hai let hom Eljé nuimen, noar zien initioalen, net as ook ien summege Amerikoanze tv-series oet dij tied. Zien antwoord verrast mie: "Ik ben blij als ik begin januari weer aan het werk kan gaan." Och stumper, toch gain workaholic? Nou nee, dat nou ook weer nait, mor hai het haildaal niks mit dizze feestdoagen.

Joa, doar kin ik goud ienkommen, want t religieuze aspect van kerst is allaank overstegen deur 'vreten op aarde', mit dij opdringerige commercie der bie en dat gekope sentiment... En proat mie ook nait van Old-en-Nij, mit t geknap, vernailens en vedde eulibollen.

Zulf vien ik dizze doagen op zich wel hail gezellig. Mor ik mout mie den wel wat ofschaarmen tegen aal dat kerst-geweld ien de media en mit t kerst-gedoude ien Stad en land: Kerstmannen (ho-ho-hóóó), verlichte en versierde kerstbomen ien stroaten en op plaainen, echt of

kunst, alderdeegs n zingende kerstboom. Lichtslangen aan gebaauwen en hoezen, ja tot aan levensgrode rendaaier en arrensleeën aan tou. Kerstkoren te zingen, muziekoale en lichtjes-optochten, kermisattracties, kunst-iesboanen. t Liekt nait op te kinnen, ondanks de krieses.

En overaal dat gejengel van kerstdeunen, mainst ook nog ien t Engels, harregat wat n wansmoak. Op pad ien dörp of Stad heb je hoast gain verbaarg van aal dij gekte. Mor bie ons ien Saauwerd, aan achterkaant van dörp, mit oetzicht op velden en akkers, wil dat best belukken. t Laifst mit n dikke poest wiend, regen, n praan snij as t kin.

Wie steken keerskes aan en open heerd en wachten tot t leste tou mit licht aandoun. En ik neem mie veur haildaal niks te doun dij doagen. Lekker oetslapen, n poar nije bouken lezen, n mooie dvd bekijken. Nait te veul eten, mor wel lekker en sums n glaske wien. Ik kom dij feestdoagen wel deur.

Trauwens, ik ben blied dat dit mien leste kerst op kantoor is. Want wat directeur Eljé ons apmoal veur de geest draait... Nog weer n reorganizoatsie, ofsteuten van dainsten en ofdailens, dij nait bie de kerntoak van t nije bedrief heuren - en doar is onze baauwkundege ofdailen ook ain van. Meschain wel n overnoame deur n boetenlands bedrief.

"De voertaal binnen de 'top 60-groep' wordt alvast Engels", ropt Eljé onhaailspellend. "Wees niet verbaasd!" Ik ben nait meer verboasd, ik heb al veul gekkere dingen zain bie dit bedrief. En ienderdoad is Essent n poar joar loader overnomen deur RWE, n groot Duuts energiebedrief. Ze haren achterof meschain beder Duuts proaten kind. Mor ik zel t apmoal nait meer mitmoaken.

As ik dij oavend van kantoor thoes kom pak ik doalek mien kerstpakkiet oet op zuik noar t Essentgevuil. Al gaauw hol ik deus ondersteboven omhoog en dwarrelt houtwol mie op kop en deur koamer hin. Mor wat ik ook vien, gain Essentgevuil. Teleurgesteld stop ik boudel weerom ien deus. Het bennen de gebrukelke dingen, doar feidelk gain mens op zit te wachten. Mor o wai, as je nait zo'n pakket kregen hebben!

t Lieken wel ingrediënten veur noá n grode ramp. Blikken soep, koekjes, worstjes ook ien blik, vruchten op sap, keerzen, en - hail apaart - n mooie, zaachte flanellen deken. n Roare vergelieken meschain, hai schut mie zomor ien t zin: eerst dij fusiegolf, mit Essent as rezeltoat - en din zo'n 'ramp-pakkiet' veur t haile personeel. Om t Essentgevuil te kriegen?

Nou ja, aal dat goud komt wel op - en aans ook mor nait, denk ik bie miezulf. Allain jammer van dat Essentgevuil. Ik hoopte dat t Essentgevuil mien wat negatieve kerstgevuil wat droagelker moaken zol. Soamheurighaid, n goud gevuil vanwege wat biezunders oet t pakket, n beetje troost meschain... Mor ik kin t nait vienden, ik zai t nait. Toch bedankt, meneer Essent.

Ienains bedenk ik mit n schok wat t Essentgevuil meschain aal beduden mout. Dij wollen deken ien t kerstpakkiet... n Modern energiebedrief dij zien personeel oetgerekend mit kerst n waarme deken cadeau dut. Ik hoop verachteg nait dat wie dij deken echt neudeg hebben zellen mit nkander. Zukswat bedenk je toch nait?

Mor ja, men kin tegenwoordeg van ales verwachten. Nije heren, nije wetten, of nij boer, nij waark. Veur ale zekerhaid hak ik toch nog mor wat extrao haardholt en koop mie nog wat keerzen en nije badderijen veur mien zaklanteern. Je kinnen nooit waiten mit zo'n energiebedrief.

Gelukkeg bennen mien vermoedens nait oetkommen. Noa tien joar bruuk ik mien waarme Essent-deken nog altied as plaid of n as extrao spraai op ber, as t swinters slim kold is.

Haile mooie kerstdoagen en n goud oetèn.

Groninger verhalen online

De eerder verschenen Groninger verhalen van Bé Kuipers staan 'los' online via:

 www.contactblad.info/groningerverhalen.html